

(Dz. U. R. P. № 41 poz. 347), o ile niniejsze rozporządzenie nie zawiera odmiennych postanowień.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1922 r.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Spraw Wewnętrznych:

A. Kamiński

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

Dr. Kumaniecki

678.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 sierpnia 1922 r.

w przedmiocie przyznania funkcjonarjuszom Ministerstwa Poczty i Telegrafów radjospecjalistom 25°/_o dodatku od uposażenia.

Na podstawie art. 11 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) zarządza się co następuje:

§ 1. Przyznaje się funkcjonarjuszom technicznym Ministerstwa Poczty i Telegrafów, pełniącym służbę wykonawczą w państwowych radjostacjach t. j. radjotelegrafistom, radjotechnikom, radjomonterom i radjomechanikom, pobierającym uposażenie ze Skarbu Państwa według jednego ze stopni służbowych urzędników, względnie niższych funkcjonarjuszów państwowych, 25°/_o miesięcznego dodatku od całkowitego miesięcznego uposażenia.

§ 2. Wypłata tego dodatku następuje poza wszelkimi jednorazowymi, wzgl. stałymi zasiłkami, dodatkami i t. p. wypłacanymi innym funkcjonarjuszom państwowym w odnośnych stopniach służbowych.

§ 3. Wypłatę tego dodatku uskutecznia się jednocześnie z wypłatą miesięcznego uposażenia z góry, wzgl. z dołu zależnie od tego, jak dany funkcjonarjusz-radjospecjalista pobiera uposażenie.

§ 4. Funkcjonarjuszom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, pobierającym wynagrodzenie umowne, nie według jednego ze stopni służbowych, nie przysługuje prawo do poboru niniejszego dodatku za specjalność.

§ 5. Dodatek miesięczny w wysokości 25°/_o uposażenia wypłacany będzie tylko przez czas służby spędzonej faktycznie w państwowej radjostacji. W razie przydziału do innego rodzaju służby wypłata dodatku będzie wstrzymana z ostatnim dniem odnośnego miesiąca kalendarzowego.

§ 6. Funkcjonarjusz uprawniony do pobierania dodatku, który z jakiegokolwiek powodu (z wyjątkiem przydziału do innego rodzaju służby) służby w państwowej radjostacji dłużej niż przez sześć tygodni nie pełni, traci po ich upływie (począwszy od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca) prawo do pobierania tego dodatku, aż do ponownego objęcia czynności, do których dodatek ten jest przywiązany. Po ponownym objęciu służby w państwowej radjostacji rozpoczyna się wypłatę dodatku automatycznie od pierwszego dnia najbliższego kalendarzowego miesiąca.

§ 7. Funkcjonarjusz pełniący zastępczo lub przejściowo czynności, do których jest przywiązany dodatek miesięczny w wysokości 25°/_o uposażenia, o ile zastępstwo to trwało dłużej niż sześć tygodni bez przerwy, otrzymuje pomieniony dodatek za cały czas zastępstwa, o ile go już nie pobiera. Dodatek ten wypłaca się funkcjonarjuszowi pełniącemu zastępczo lub przejściowo czynności, do których jest przywiązany miesięcznie z dołu, przyczem okres zastępstwa dłuższy niż dwa tygodnie liczy się za cały miesiąc, a krótszy za pół miesiąca. Jeżeli zastępstwo pełni funkcjonarjusz pobierający już dodatek powyższy z innego tytułu, to za zastępstwo pobiera tylko ewentualną różnicę.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1922 r.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Skarbu:

Jastrzębski

Minister Poczty i Telegrafów:

Moszczyński

679.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4 września 1922 r.

o zmianie właściwości terytorjalnej sądów okręgowych w Grodnie i Białymstoku.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Grodnie gminy: białowieską, masiewską i suchopolską i włącza się je do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Białymstoku.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 października 1922 r.

Prezydent Ministrów:
Juljan Nowak

Minister Sprawiedliwości:
W. Makowski

680.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 2 września 1922 r.

o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. U. R. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części I taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt „Przepisy Przewozowe” (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 65, poz. 414) wprowadza się zmiany następujące:

W art. 54 ust. 2 post. wyk. II maksymalna norma odszkodowania za dzieła sztuki podwyższa się do 2000 mk. za 1 kg.

W art. 56 ust. 1 pn. g) otrzymuje brzmienie następujące:

„g) dla przesyłek drobnych i półwagonowych — także cechy lub numer każdej sztuki, ilość sztuk i rodzaj opakowania”.

W tymże art. 56 ust. 7 po słowach „była sprawdzona” dodaje się zdanie „na stacji nadania przy wysłaniu lub”.

W art. 58 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Kolej ma prawo, a na żądanie nadawcy, zamieszczone w liście przewozowym, ma obowiązek sprawdzenia na stacji nadawczej, czy waga, ilość sztuk i zawartość przesyłki zgodne są z oświadczeniem nadawcy w liście przewozowym, o ile stacja posiada potrzebne do tego urządzenie wagowe oraz o ile charakter przesyłki i warunki na to pozwalają”.

W tymże art. 58 ust. 6 uzupełnia się zdaniem „jeżeli charakter przesyłki lub warunki przewozowe stają na przeszkodzie”.

W art. 60 wszystkie opłaty karne, wyszczególnione w pp. a) i b) (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 83, poz. 593) ulegają dwukrotnemu zwiększeniu, stanowiąc odpowiednio 200, 100 i 20 mk.

W art. 62 ust. 7 i 8 po słowach „drobne” dodaje się „i półwagonowe”.

W art. 65 w ust. 1 w ostatnim zdaniu po słowach „jeżeli z powodu” dodaje się wyraz „braku”.

W tymże art. 65 do ust. 4 dodaje się postanowienie wykonawcze treści następującej:

„(Post. wyk.). Jeżeli nadawca lub jego pełnomocnik są obecni przy dokonywaniu formalności celnych lub podatkowych, mogą oni opłacić należność celną lub podatkową oraz otrzymać odpowiednie pokwitowanie. Odbiór kwitu nadawca lub jego pełnomocnik obowiązani są zaznaczyć w liście przewozowym. W podobnych wypadkach opłata dodatkowa za wydatki w gotówiznie (cz. II Taryfy „Wykaz opłat dodatkowych”) nie jest pobierana”.

W art. 70 post. wyk. II do ust. 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„(Post. wyk. II). Do reklamacji należy dołączyć oryginalne dowody przewozowe, o ile jednak chodzi o należności, opłacone przy nadaniu, wystarcza wtórnik listu przewozowego i rachunek przedpłaty przewozowego. Reklamacje, do których nie dołączono dowodów, oraz reklamacje, nie podające kwot i podstaw uzasadniających, powinny być zwracane reklamantowi z podaniem powodu zwrotu”.

W art. 72 w post. wyk. do ust. 1 skreśla się zdanie końcowe, podane w rozporządzeniu M. K. Ż. z dnia 5 sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 71, poz. 489), o nie obciążaniu zaliczeniem przesyłek, nadawanych na stacjach Dyrekcji Wileńskiej.

W art. 73 zdanie pierwsze w ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Nadawca może żądać, aby przesyłka była mu zwrócona na stacji nadawczej, wstrzymana w drodze, nie wydana na stacji przeznaczenia lub wydana innemu odbiorcy, wydana na stacji pośredniej, skierowana na stację, leżącą za stacją przeznaczenia lub na linii bocznej, wreszcie zwrócona na stację nadawczą”.

W art. 75 ust. 3 w pn. c) skreśla się ostatnie zdanie „jak również na przejście przesyłki na — lub z kolei zagranicznej”.

W tymże art. 75 w post. wyk. do ust. 3 dodatkowe terminy dostawy zmienia się: dla przesyłek pośpiesznych z 3 na 2 doby, a dla przesyłek zwyczajnych — z 5 na 3 doby.

W art. 76 post. wyk. I do ust. 1 uzupełnia się zdaniem: „Kolej obowiązana jest jednak przed wydaniem przesyłki zażądać od odbiorcy zwrotu wtórnika listu przewozowego, jeżeli nadawca zamieścił odnośne żądanie w liście przewozowym”.

W art. 79 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące:

„3. Zawiadomienie uważa się za spełnione po upływie 4 godzin od chwili nadania listu na pocztę, wysłania depechy lub pośtańca, i 2 godzin od chwili zawiadomienia przez telefon”.

W art. 84 w tytule oraz w tekście skreśla słowo „wagi”.

W art. 98 ust. 1 słowo „wygasają” zmienia się na „przedawniają się”.

W tymże art. 98 post. wyk. do ust. 3 uzupełnia się w sposób następujący: